ORUS ŽMOGUS – STIPRI VALSTYBĖ

LIETUVOS VALSTIEČIŲ IR ŽALIŲJŲ SĄJUNGOS LAIKRAŠTIS ŠIAULIAMS • 2016

KVIEČIAME KARTU KURTI LIETUVOS ATEITĮ

Rima BAŠKIENĖ
Skaitykite 3 psl.

Kandidatė į LR Seimą vienmandatėje Kuršėnų–Dainų rinkimų apygardoje; numeris LVŽS sąraše – 3

Valerijus SIMULIK
Skaitykite 4 psl.

Kandidatas į LR Seimą vienmandatėje Saulės rinkimų apygardoje; numeris LVŽS sąraše – 16

Stasys TUMĖNAS
Skaitykite 5 psl.

Kandidatas į LR Seimą vienmandatėje Aušros rinkimų apygardoje; numeris LVŽS sąraše – 29

LVŽS pirmininkas Ramūnas Karbauskis (antras iš dešinės) su Šiaulių miesto rinkimų apygardų kandidatais į LR Seimo narius (iš kairės): Valerijumi Simulik, Rima Baškiene ir Stasiu Tumėnu.

Tikimės sulaukti Šiauliečių palaikymo

Mūsų sąjungoje, kaip ir kiekvienoje kitoje politinėje organizacijoje, yra žmonių, kurie gerai pažįstami visoje šalyje, kurie savo darbais jau spėjo įgyti konkretaus regiono ar miesto žmonių pagarbą. Šiandien Šiaulių miesto taryboje sėkmingai darbuojasi du Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos atstovai, nepartiniai – doc. dr. Stasys Tumėnas bei prof. Arūnas Gumuliauskas. Gerbiame bei remiame jų pasirinkimą dirbti valdančiojoje koalicijoje. Jie savo profesinės kompetencijos, politinės veiklos dėka yra gerai žinomi Šiaurės Lietuvoje ir ne tik. Be to, S. Tumėnui tapus mero pavaduotoju, pajudėjo teigiama linkme miesto kultūros reikalai. Jis – sąžiningas, atviras, principingas, visada turintis savo nuomonę ir nebijantis jos išsakyti žmogus. Štai kodėl pasiūlėme abiems Šiaulių tarybos nariams įsitraukti į mūsų sąjungos rinkimų sąrašą, S. Tumėnui – kandidatuoti į Seimą Aušros rinkimų apygardoje, o A. Gumuliauskui – Žiemgalos rinkimų apygardoje bei tikimės gerų rezultatų. Jų dalyvavimas artėjančių Seimo rinkimų kampanijoje neturės jokių neigiamų pasekmių valdančiajai Šiaulių miesto koalicijai.

Kuršėnų–Dainų apygardoje Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungai atstovaus patyrusi politikė, nuo 1996 m. mūsų sąjungos narė Rima Baškienė. 2000–2004 m. ji buvo Šiaulių rajono savivaldybės mero pavaduotoja. Nuo 2004 m. iki dabar R. Baškienės politinė veikla persikėlė į Seimą. Net tris kartus ją delegavo į šalies parlamentą tos pačios vienmandatės Šiaulių kaimiškosios rinkimų apygardos rinkėjai. Visą šį laikotarpį ji dirbo aktyviai ir atsakingai, tikimės, kad R. Baškienė deramai atstovaus ir Šiaulių miestui.

Atkreiptinas dėmesys, kad 2015 m. savivaldybių tarybų rinkimų metu puikiai pasirodė visuomeniniai komitetai. Todėl mūsų sąjunga nusprendė bendram darbui pakviesti ir tuos, kuriems rinkimų įstatymas uždarė duris. Visuomeninio rinkimų komiteto „Vieningas Kaunas“, Visuomeninio rinkimų komiteto „Povilas Urbšys už sąrašą KARTU“ ir Visuomeninio rinkimų komiteto „Valerijaus Simulik judėjimas „Už Šiaulius“ atstovai sutiko dalyvauti būsimuose Seimo rinkimuose mūsų sąraše.

Nukelta į 2 psl.

Arūnas GUMULIAUSKAS
Skaitykite 6 psl.

Kandidatas į LR Seimą vienmandatėje Žiemgalos rinkimų apygardoje; numeris LVŽS sąraše – 34

Juozas PABRĖŽA
Skaitykite 7 psl.

Kandidatas į LR Seimą LVŽS daugiamandatiniame sąraše Nr. 67

Denis MICHALENKO
Skaitykite 8 psl.

Kandidatas į LR Seimą LVŽS daugiamandatiniame sąraše Nr. 95

Ramūnas Karbauskis
Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos pirmininkas

Atkelta iš 1 psl.

Judėjimo „Už Šiaulius“ lyderis Valerijus Simulik – žinomas politikas, kurį jau keturis kartus šiauliečiai delegavo į Seimą, dabar kandidatuos Šiaulių Saulės rinkimų apygardoje.

Juozas Pabrėža, humanitarinių mokslų daktaras, Šiaulių universiteto docentas, turintis didžiulę administracinio ir politinio darbo patirtį. Žemaitijos regioninės etninės kultūros globos tarybos pirmininko pavaduotojas, nuolat raginantis saugoti, puoselėti ir išlaikyti lietuvių kalbą, istorinę atmintį, tradicijas ir papročius.

Jaunas aktyvus politikas Denis Michalenko, Šiaulių miesto tarybos narys, dirbantis Tarybos finansų ir biudžeto komitete, frakcijos „Judėjimas Už Šiaulius“ vadovas.

Tikimės, kad mūsų sąjungos skelbiamos vertybės pasieks rinkėjus ir sulauksime šiauliečių pritarimo. Atėjo metas pasakyti, kad Lietuvai reikia permainų, paremtų konkrečiais veiksmais.

Sprendimai paremti darnomis

Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjunga (LVŽS) pasirinko rinkiminį šūkį: „Orus žmogus – stipri valstybė!“. Esame įsitikinę, kad kiekvienas žmogus Lietuvoje turi jaustis laimingas, saugus ir orus, o valstybė turi būti stipri. Kad tai įgyvendintume, valstybės gyvenimą turime formuoti puoselėdami tradicinę šeimą ir kurdami jai palankią aplinką (derinant darbą ir šeimos pareigas); saugodami žmogaus gyvybę nuo pat jos pradėjimo momento ir užtikrindami rūpestingą sveikatos apsaugą, ligų prevenciją, sveiką gyvenseną; puoselėdami blaivybę; išsaugodami gyvybingą kaimą, žmogaus ir gamtos darną, padėdami bendruomenėms; panaikindami regioninę ir socialinę atskirtį bei smurtą; išsaugodami ir puoselėdami mūsų tautos tapatumą – lietuvių kalbą, kultūrą ir papročius; skatindami kūrybiškumą ir pilietiškumą; kurdami darnią ekonominę aplinką, pertvarkydami pensijų, išmokų sistemą; užtikrindami vertybėmis, idėjomis ir teisingumu grįstą valstybės valdymą; vykdydami skaidrią, profesionalią, atsakingą, žmonėms tarnaujančią politiką.

LVŽS vizija bei siūlomi sprendimai paremti penkių darnų – darnaus žmogaus, darnios visuomenės ir aplinkos, darnaus švietimo ir kultūros, darnios ekonomikos ir finansų bei darnaus valstybės valdymo – strateginėmis nuostatomis. Jas plačiau apibūdiname taip:

Darnus žmogus suvokia savo įsipareigojimą visuomenei elgtis ne vartotojiškai, bet puoselėti bendrąjį gėrį. Vadovaudamasis šiuo principu, žmogus įsipareigoja tausoti aplinką ir ją puoselėti, saugoti ir atnaujinti, o ne eikvoti vien kaip išteklių. Darnus žmogus išauga darnioje, gyvybę kuriančioje šeimoje. Tokia šeima yra valstybės pagrindas, nes būtent šeimoje yra ugdomos patriotinės, pilietinės, ekologinės ir kitos dorybės, perduodama kultūra. Todėl strateginiais prioritetais laikome visų pirma šeimos – kylančios iš vyro ir moters santuokos arba giminystės ryšių ir siekiančios puoselėti gyvybę nuo jos pradėjimo momento – stiprinimą ir palaikymą.

Darnios visuomenės narius sieja savitarpio pagarba, elgesio ir moralės normos, solidarumas ir rūpestis kitais visuomenės nariais. Ji neįmanoma be kultūrinio bendrumo jausmo. Dėl to darni visuomenė neatsiejama nuo Lietuvai būdingo santykio su gamta ir lietuviškojo kaimo bei iš jo kylančios pasaulėjautos išsaugojimo. Darnioje visuomenėje valstybė rūpinasi, kaip padėti šeimai ir bendruomenėms ugdyti ir skatinti piliečių aktyvumą, dalyvauti sprendžiant bendruomenės, savivaldos ir valstybės reikalus bei įgyvendinti savo patriotinį įsipareigojimą. Tik aktyvus dalyvavimas skaidriuose valstybės politikos procesuose gali užtikrinti orų piliečių gyvenimą savo valstybėje.

Darnus švietimas ir kultūra ugdo dorą bei išsilavinusį valstybės pilietį, norintį gyventi ir kurti Lietuvoje; turintį reikalingų profesinių žinių ir gebėjimų, tačiau visų pirma – vertybinius pamatus, leidžiančius pritaikyti žinias ir kompetencijas savo gyvenime. Tačiau kol mokytojas tėra tik paslaugų teikėjas, tol darnus švietimas neįmanomas – jo pasieksime tik sugrąžinę žiniomis ir pamatinėmis vertybėmis grįstą mokytojo autoritetą, tik užtikrinę, kad visoje šalyje būtų lygiai prieinamas kokybiškas, dorybes ugdantis išsilavinimas. Darnus švietimas neatsiejamas ir nuo tautinę tapatybę bei kultūrinius žmonių gebėjimus atskleidžiančios kultūros politikos, kuri turi tapti viena prioritetinių politikos sričių mūsų valstybėje.

Darni ekonomika leidžia atsiskleisti geriausioms tautos ir atskirų piliečių kūrybinėms savybėms ir užtikrina oraus gyvenimo sąlygas visiems šalies piliečiams bei teisingą, solidarų sukuriamų gėrybių paskirstymą visuomenėje. Darni ekonomika reikalauja, kad valstybėje sukuriama pridėtinė vertė pasiektų visų šalies regionų piliečius ir užtikrintų jiems orias gyvenimo sąlygas. Kartu ji remiasi pagarbiu ir tausojančiu santykiu su gamta ir jos resursais.

Darnus valstybės valdymas – tai politikai, valstybės tarnautojai ir įstaigos, dirbantys pagal aukščiausius etikos ir efektyvumo standartus. Darnaus valstybės valdymo tikslas – piliečių gerovė, teisingumas, valstybės saugumas ir nacionalinio intereso atstovavimas užsienio politikoje. Darnus valstybės valdymas reikalauja valstybės tarnautojų (valdžios) atskaitomybės visuomenei; visų valstybės valdžios grandžių priimamų sprendimų skaidrumo ir atskaitomybės, valstybės subsidiarumo ir piliečių solidarumo.

LVŽS esminiai veiklos principai: profesionalumas ir tikslų įvairiose srityse suderinimas – darna. Tikime, kad pamatinio gėrio – darnos – kūrimas padarys Lietuvą šalimi, kurioje bus gera gimti, augti, tobulėti, gyventi, kuri bus kupina veiklos galimybių ir verta kiekvieno žmogaus pasitikėjimo bei pasididžiavimo, kurią nuolat stiprins visų Lietuvos piliečių meilė Tėvynei, noras dėl jos dirbti, kurti, ją garsinti, o emigravusiems – sugrįžti.

Platesnę informaciją apie LVŽS programą rasite tinklalapyje: www.darniLietuva.lt.

Mums svarbu, kad mūsų programa taptų artima kiekvienam Lietuvos žmogui, todėl kviečiame ją kurti kartu. Laukiame Jūsų pasiūlymų, kuriuos galite rašyti el. paštu: **info@lvzs.lt**

Tikimės Jūsų palaikymo ir kviečiame veikti kartu!

Spalio 9 dieną – rinkimai į Lietuvos Respublikos Seimą. Ateikite! Tai yra mūsų pareiga, mūsų atsakomybė.

Rima Baškienė

Reikia mylėti žmones, gyvenimą ir darbą, tada sunku nebus

– Šiaulių kaimiškojoje vienmandatėje apygardoje Jūs tris kartus buvote išrinkta Seimo nare, tai rodo, kad Jumis žmonės pasitiki. Dabar ženkliai pasikeitė rinkimų apygardos. Ar tikitės Šiaulių miesto žmonių pasitikėjimo?

– Naujojoje Kuršėnų–Dainų rinkimų apygardoje liko Kuršėnai ir tik dalis rajono teritorijos (Kuršėnų kaimiškoji ir Kužių seniūnija bei dalis Šiaulių kaimiškosios seniūnijos: Voveriškių ir Gegužių rinkimų apylinkės), didžiąją dalį Kuršėnų–Dainų rinkimų apygardos sudaro buvusi Dainų rinkimų apygarda.

Su Šiaulių rajonu suaugau savo gyvenimu ir darbu nuo 1984 metų, tad kiekvienas kaimas yra pažįstamas, žmonių problemos – žinomos ir sprendžiamos kartu su rajono vadovais, seniūnais. Neįsivaizduoju, kaip kalbant apie Šiaulių rajoną ir sprendžiant jo problemas galima matyti tik dalį rajono. Joks apygardų suskirstymas negali atimti prieraišumo, pagarbos ir rūpinimosi Šiaulių rajono žmonėmis.

Šiaulių rajono savivaldybė, kaip žiedinė savivaldybė, daugeliu saitų yra susijusi su Šiauliais. Nesijaučiu naujoke Šiaulių mieste. Šiaulių miesto žmonių problemų sprendimui visada buvau dėmesinga. Į mano priimamąjį Šiaulių rajono savivaldybės pastate, esantį Šiauliuose, Vilniaus gatvėje 263–110, ateina daug šiauliečių. Vyko daug bendrų renginių, kuriuose dalyvavau kartu su miesto ir rajono gyventojais.

Seime aktyviai veikia Šiaulių krašto bičiulių parlamentinė grupė, kuri nuoširdžiai rūpinasi Šiaulių krašto ir miesto problemomis. Džiaugiuosi gražiu šios grupės bendradarbiavimu su ankstesniaisiais ir su dabartiniu Šiaulių miesto meru Artūru Visocku, nevyriausybinėmis organizacijomis ir asociacijomis.

Patirtis parlamentiniame darbe yra taip pat svarbi, kaip ir patirtis bet kurioje kitoje veikloje. Per 12 aktyvių darbo metų Seime įgijau daug patirties, noriu tęsti pradėtą darbą ir toliau būti naudinga savo kraštui ir Lietuvai, todėl kandidatuoju į Seimą ir prašau Šiaulių rajono ir Šiaulių miesto rinkėjų pasitikėjimo.

– Papasakokite plačiau apie save, kad ir Šiaulių miesto gyventojai galėtų Jus geriau pažinti.

– Gimiau Kelmės rajone, Kentrių kaime, darnioje šeimoje. Iš savo tėvų mokiausi darbštumo, atsakomybės, sąžiningumo. Kartu su manimi užaugo meilė Tėvynei, gamtai, pagarba dirbančiam žmogui.

Kuršėnuose baigiau vidurinę mokyklą, o dabar ir vėl jau daugelį metų gyvenu Kuršėnuose – tėvų sodyboje, prisiglaudusioje prie senelio sodinto ąžuolo. Vyras Raimondas – tautodailininkas, jo išdrožtos medžio skulptūros puošia mūsų namus ir jo įkurtą „Medinukų“ muziejų. Santuokoje gyvenu jau 35 metus. Užauginome du sūnus: Lauryną ir Roką. Džiaugiamės jų kuriama muzika ir dainomis.

Esu tekstilės inžinierė-technologė, dabar – politikė. Dirbau inžiniere, ekonomiste, instruktore, Seimo nario padėjėja, Šiaulių rajono mero pavaduotoja, nuo 2004 metų LR Seimo narė. Dirbau Seimo Socialinių reikalų ir darbo komitete, Etikos ir procedūrų komisijoje, vadovavau Šeimos ir vaiko reikalų komisijai, buvau Seimo ir Pasaulio lietuvių bendruomenės komisijos pirmininko pavaduotoja, Seimo delegacijos Baltijos Asamblėjoje narė. Už nuopelnus stiprinant Baltijos šalių vienybę buvau apdovanota Baltijos Asamblėjos medaliu. Šios kadencijos Seime dirbu Švietimo, mokslo ir kultūros komitete, esu Narkomanijos ir alkoholizmo prevencijos komisijos narė, Lituanistikos tradicijų ir paveldo įprasminimo komisijos narė, Mišrios Seimo narių grupės frakcijos seniūnė. Priklausau eilei parlamentinių grupių. Nuo 1996 metų esu tos pačios, šimtametę istoriją turinčios Valstiečių partijos (dabar – Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjunga) narė, LVŽS pirmininko pavaduotoja.

Rima BAŠKIENĖ
Kandidatė į LR Seimą vienmandatėje Kuršėnų–Dainų rinkimų apygardoje; numeris LVŽS sąraše – 3

– Žvelgiant į Seimo darbo statistikos lentelę Jus neabejotinai galima įvardinti darbščia Seimo nare. Esate 12-oje vietoje iš 141 pagal pateiktus ir priimtus įstatymus, penkta – pagal pateiktus pasiūlymus. Pateikėte 40 klausimų Vyriausybei, Seimo plenariniuose posėdžiuose pasisakėte 296 kartus, surengėte per 40 konferencijų. Dalyvaujate beveik visuose savo rinkimų apygardoje vykstančiuose renginiuose, rengiate daug susitikimų ir priėmimų, į kuriuos ateina labai daug žmonių ir Jūs nuoširdžiai stengiatės visiems padėti. Ar sunku visur suspėti?

– Aš visada stengiausi būti aktyvia, daug dirbti. To mane mokė tėvai, tą ragino daryti mano mokytojai, kuriems esu labai dėkinga. Man ypatingai pasisekė – per savo 55-erių metų gyvenimą sutikau labai daug gerų žmonių, jų buvimas šalia įkvėpdavo ir padėdavo spręsti problemas. Galimybes save paskirti aktyviai veiklai sudarė mano šeima, esu nuoširdžiai dėkinga savo vyrui ir vaikams. Reikia mylėti žmones, gyvenimą ir darbą, tada sunku nebus.

Daugiau informacijos – www.rimabaskiene.lt

Kalbėjosi Miglė Savukaitė

Rima Baškienė

Pokyčiai kuriant šeimai palankią aplinką – būtini jau šiandien

Ar kas nors svajoja apie savo gyvenimą nuo alkoholio kenčiančioje nestabilioje šeimoje, kurioje nei suaugusieji, nei vaikai nesijaučia saugūs? Joks sveiko proto žmogus to ne tik kad nenorėtų patirti pats, bet ir pikčiausiam priešui nelinkėtų. Ne veltui vyskupas J. Kauneckas šiemet vykusiuose Kryžių kalno atlaiduose alkoholizmą prilygino kryžiui, kurį vienaip ar kitaip neša visi Lietuvos žmonės, ir ragino politikus padėti atsikratyti šio kryžiaus, pritariant pilietinės iniciatyvos „Už blaivią Lietuvą“ pateiktoms Alkoholio kontrolės įstatymo pataisoms.

Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos nariai kartu su bendraminčiais dalyvavo šioje akcijoje, rinko parašus ir džiaugiasi 61 198 piliečių, pasirašiusiųjų už alkoholio prieinamumo mažinimą, akivaizdžiai išsakytu noru – keisti situaciją Lietuvoje, o mūsų kandidatas į LR Seimą – Lietuvos sveikatos mokslų universiteto profesorius Aurelijus Veryga – Seimo plenariniame posėdyje pateikė Alkoholio kontrolės įstatymo kontrolės įstatymą griežtinančius projektus.

Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjunga jau daugelį metų nuosekliai vykdo blaivybės politiką. Visi puikiai žino, kaip prieš septynerius metus Ramūno Karbauskio iniciatyva prasidėję blaivūs festivaliai visai šeimai „Naisių vasara“ kasmet pritraukia dešimtis tūkstančių žmonių, kad savivaldybės mūsų inicijuoto ir Seime priimto įstatymo pagrindu paskelbė, jog jų renginiuose nebus prekiaujama ir nebus vartojamas alkoholis. Šiaulių rajono pavyzdžiu jau seka ir kitos savivaldybės.

Akivaizdu, kad alkoholio prieinamumo mažinimas – tik viena iš alkoholizmo prevencijos priemonių. Kitos priemonės realizavimas yra kur kas sudėtingesnis, nes apima giluminių pokyčių pačioje visuomenėje siekimą. Ta priemonė – šeimos puoselėjimas. Moksliškai įrodyta, kad būtent darni šeima ir jos kuriama saugi vaiko vystymosi aplinka lemia jau suaugusio žmogus gebėjimą visavertiškai atsiskleisti visuomenėje, kurti ir puoselėti savo paties šeimą. Galiausiai, šeimoje išgyventos patirtys sąlygoja žmogus atsparumą negatyvioms aplinkos įtakoms ir pajėgumą atsispirti priklausomybėms. Be abejo, ir priklausomybei nuo alkoholio.

Neseniai tarptautiniame moksliniame žurnale „Addictive Behaviors“ publikuotame straipsnyje konstatuojama, jog yra priežastinis ryšys tarp žmogaus polinkio į alkoholizmą ir tokių iš jo šeimos ateinančių faktorių, tokių kaip nuolatiniai nesutarimai tarp tėvų ar motinos vaidmens sumenkėjimas. Todėl šeimos puoselėjimas ir į tai orientuota politika yra pirminė prevencija daugeliui problemų, su kuriomis susiduria mūsų visuomenė. Dar daugiau, šeimos puoselėjimas ir saugios aplinkos šeimai sukūrimas yra ilgalaikė ir vertingiausia investicija į patį žmogų, o ne institucijas ar struktūras, vėliau skirtas pavienėms šeimų problemoms spręsti.

Šeimos institucijos stiprinimas neįmanomas ir be pagarba žmogaus orumui ir gyvybei paremtos sveikatos, lytiškumo ugdymo ir pasirengimo šeimai programos įgyvendinimo, nepamirštant, kad ugdymas šeimos gyvenimui nėra mokslas, apskaičiuojantis lytinių santykių pasekmes, o, visų pirma, tai yra vertybėmis grįstas procesas, kuriame mokykla bendradarbiauja su vaiko šeima ir papildo joje suteikiamą auklėjimą. Visi suprantame, kaip svarbu išugdyti atsakingos tėvystės ir motinystės įgūdžius.

Nukelta į 9 psl.

Valerijus Simulik
Šiauliečiai žino, kad visų pirma dirbu Jiems

Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos (LVŽS) komandoje – naujas veidas. Tai – Valerijus Simulik, Seimo narys, visuomeninio judėjimo „Už Šiaulius“ pirmininkas. Jo komanda turi savo veidą, veikimo būdus bei šiauliečių pasitikėjimą. Kaip to pavyko pasiekti?

Valerijau, Šiauliai ir Jūs, kas sieja?

Esu „gryns“ šiaulietis, čia gimęs, užaugęs, mokslus baigęs ir gyvenantis Pabalių mikrorajone. Gyvenimą (t.y. nuo gimimo) pradėjau Šiauliuose – gyvenau Pabaliuose, nuo 3 klasės gyvenau Krymo g. ir mokiausi tuometinėje 14-oje vidurinėje mokykloje (dabar – Lieporių gimnazija), baigęs įstojau į Šiaulių pedagoginį institutą (dabar – Šiaulių universitetas) ir įgijau fizikos mokytojo profesiją. Dirbau ŠPI fizikos katedroje laborantu, nuo 1992 metų Šiaulių m. 21-oje vidurinėje mokykloje direktoriaus pavaduotoju bei fizikos mokytojumi, o nuo 1994 metų Gytarių vidurinės mokyklos direktoriumi. Nuo 2000 metų šiauliečiai man patikėjo atstovavimą miestui bei regionui LR Seime.

Kiek kartų šiauliečiai Jums jau patikėjo Seimo nario mandatą?

Noriu nuoširdžiai padėkoti ištikimiems savo rinkėjams Šiauliuose, kurie manimi ir mano komanda pasitiki, kartu kuria gražesnius Šiaulius. Keturis kartus buvau išrinktas į Seimą vienmandatėje Dainų apygardoje. Tiesa, prieš keletą mėnesių Dainų apygardos nebeliko, ji buvo išdraskyta į 4 dalis. Gaila... Bet, nepaisant to, aš ir mano komanda ir toliau dirbame visuose Šiauliuose, o kandidatuoju šį kartą Saulės rinkimų apygardoje. Ten, kur ir pats gyvenu.

Ar išrinktas į Seimą nepamiršote kelio į Šiaulius? Dažnai sakoma, kad Seimo narys yra visos Lietuvos, o ne kažkurio konkretaus regiono atstovas...

Kiekvieną darbo dieną Šiauliuose veikia mano priimamasis. Aš asmeniškai būnu pirmadieniais bei penktadieniais. Jei neturiu galimybės susitikti su rinkėjais pats, kas nutinka labai retai, tai jų problemas spręsti padeda mano padėjėjai. Esu įsitikinęs – kas nori, tas labai lengvai mane pasiekia. Sulaukiu įvairių prašymų ir kreipimųsi, stengiamės su komanda padėti visiems.

Daugiausia rūpesčių kyla dėl finansavimo – nuo ligoninių statybos iki jaunuolio paruošimo karinio parengimo stovyklai. Labai džiaugiuosi, kad kartu su kolegomis 2004 metais sukūrėme Šiaulių krašto bičiulių parlamentinę grupę, kuri „kovoja“ už Šiaulių regioną. Kartu esame atkovoję papildomų lėšų medicinos, švietimo, sporto įstaigoms. Detalus mano darbų aprašymas yra išdėstytas mano ataskaitose, kurias galima rasti **www.simulik.lt.**

Norėčiau paminėti kelis svarbiausius projektus: tai Šiaulių savanoriškų saugos būrių (SSB) įkūrimas ir puoselėjimas, kad būtų skatinamas bendruomeniškumas bei kuriama saugesnė visuomenė. Esu vienas iš Moksleivių mėgėjų krepšinio lygos (MMKL) įkūrėjų bei rėmėjų, kartu su Šiaulių miesto Švietimo skyriumi kasmet organizuojame moksleivių konkursą „Aš – lyderis“, remiu respublikinio vaikų ir jaunimo muzikos festivalį „Paukščiai“, globoju vaikų ir jaunimo giesmių šventę „Giesmių pynė Marijai“.

Seime dirbate ketvirtą kadenciją. Kaip sekasi tiesioginis Seimo nario darbas – įstatymų leidyba?

Jei žiūrėtume tik į statistiką, tai šioje Seimo kadencijoje pagal pateiktus įstatymų projektus esu pirmame penkioliktuke. Norisi padėkoti šiauliečiams, kurių iniciatyva gimė dalis projektų. Absoliuti dauguma įstatymų projektų atsirado bendraujant, tariantis, diskutuojant kolektyvuose, institucijose. Pagal priimtų įstatymų skaičių esu pirmame penketuke. Tai rodo, kad registruoti ir teikti įstatymų projektai reikalingi, aktualūs.

Tie, kas mane pažįsta, žino, kad nesu daug ir be reikalo kalbantis. Daugelį klausimų galima išsiaiškinti ir išspręsti ramiai, nekeliant viešų skandalų ar viešųjų ryšių akcijų. Dirbdamas Seime sukaupiau nemažai įstatymų leidybos patirties. Iki šiol aktyviai dirbu švietimo ir mokslo srityse, daug dėmesio skiriu žmogaus teisių apsaugos problematikai, darbui su jaunimu, aplinkos tausojimui.

Valerijus SIMULIK
Kandidatas į LR Seimą vienmandatėje Saulės rinkimų apygardoje; numeris LVŽS sąraše – 16

Kokius mokslus baigėte, kuo dirbote iki išrinkimo į Seimą?

Kaip anksčiau minėjau, esu baigęs Šiaulių pedagoginį institutą (dabar – Šiaulių universitetas) ir įgijau fizikos mokytojo specialybę. Dirbau mokytoju, vėliau – direktoriaus pavaduotoju bei Gytarių vidurinės mokyklos direktoriumi. Supratęs, kad trūksta žinių, baigiau švietimo vadybos magistrantūrą Šiaulių Universitete, o vėliau, jau būdamas Seimo nariu, baigiau teisės studijas Mykolo Romerio universitete ir įgijau teisės magistro laipsnį.

Kodėl save matote LVŽS gretose?

Jau 12 metų dirbame ranka rankon su kolege, ilgamete LVŽS nare Rima Baškiene. Abu priklausome Šiaulių krašto bičiulių parlamentinei grupei. Matau ir suprantu LVŽS keliamus tikslus bei siekius, pritariu jų idėjoms bei vertybėms, taip pat nuostatai, kad Vyriausybėje turi dirbti ne bet kas, o profesionalai. Kita priežastis – man priimtinos bei Lietuvai reikalingos LVŽS lyderio Ramūno Karbauskio mintys ir idėjos švietimo, kultūros klausimais, noras atgaivinti šalies regionus, o ne koncentruotis tik į Vilnių, taip pat imponuoja LVŽS sąrašo lyderio Sauliaus Skvernelio kompetencija bei ambicijos visiems kartu kurti orias sąlygas žmonės – ir tuo pačiu stiprią valstybę.

Ne mažiau svarbu ir tai, kad LVŽS – vienintelė politinė jėga, atvėrusi kelią į Seimą nepriklausomiems kandidatams. Be jokių sąlygų ar išlygų, be reikalavimų ar rėmų. Jie pasiūlė bendradarbiauti, dirbti kartu, jie traktuoja tiek mūsų judėjimo „Už Šiaulius“, tiek ir kitų miestų visuomeninius judėjimus kaip lygiaverčius partnerius. Tai labai sveikintinas ir mums priimtinas požiūris.

Valerijus Simulik
Mūsų ateitis – pažangus jaunimas ir išsilavinusi visuomenė

Politikoje esu ne vienerius metus. Nuolat ir daug bendraujant su žmonėmis kolektyvuose, renginiuose bei individualiai formavosi mano prioritetinės veiklos sritys. Kadangi veiklos barų yra labai daug, šiandien pamąstant tenka apsiriboti vienu iš pagrindinių: švietimas (plačiąja prasme).

Suprantama, aplinkybės bei žmonių problemos dažnai nulemia, kad tenka domėtis absoliučiai visomis gyvenimiškomis tematikomis, siekiant apginti visų pirma žmogaus – piliečio – interesą.

Po rinkimų mano prioritetai yra švietimo – kaip nacionalinio saugumo srities – įteisinimas, brandos egzaminų bei moksleivio krepšelio esminis peržiūrėjimas arba panaikinimas. Kodėl?

Vienas pirmųjų žingsnių – švietimas turi tapti viena iš svarbiausių nacionalinio saugumo sričių. Nuo to, kokie bus paruošti piliečiai mokykloje, priklauso tai, kokioje valstybėje mes visi gyvensime. Kuo labiau išsilavinę, mąstantys, mokantys rasti sprendimus bus mūsų piliečiai, tuo sunkiau bus jais manipuliuoti. Galbūt daliai politikų ir nereikia išsilavinusių, kritiškai mąstančių piliečių, jiems labiau norisi fanatiškai nusiteikusių simpatikų, tačiau aš – ne iš tokių žmonių.

Turime mokėti pripažinti, kad kai kurie šiandienos švietimo sistemos elementai yra keistini arba net naikintini. Kaip buvęs ilgametis mokyklos direktorius puikiai žinau, jog brandos egzaminai yra labai didelis stresas mokyklą baigiantiems jaunuoliams, jų tėvams bei pedagogams. O ir pats žinių patikrinimas kiekvienas metais sulaukia nemažai kritikos. Tai klaidos, tai neatitinkančios mokyklos kurso ar turinio užduotys, tai nutekintina informacija apie užduotis ir kt.

Todėl siūlyčiau pereiti prie kitokio žinių patikrinimo modelio: priimant į aukštąsias mokyklas vertinti kelių paskutinių metų pusmečių rezultatus. Tikėtina, kad reikalingas testas, kuris atspindėtų jauno žmogaus brandą. Taip sutaupytume daug nervų jaunimui, nemažai valstybės pinigų, parodytume mokytojams, kad jų darbu yra pasitikima. Tėvams irgi būtų lengviau: nereikėtų švaistyti pinigų korepetitoriams ir atmintį gerinantiems maisto papildams.

Žinoma, būtų galima palikti aukštosioms mokykloms teisę numatyti galimybę specializuotiems egzaminams ar testavimams pagal savo kryptį. Pameluosiu, jei pasakysiu, kad tai kažkas išskirtino. Ne, yra nemažai valstybių, kuriose pasirinktas būtent toks kelias. Reikia tik mokėti protingai, racionaliai pasimokyti iš toliau nuėjusių.

Moksleivio krepšelis, mano manymu, šiandien jau neskatina pažangos švietimo sistemoje. Savo laiku tai buvo stabilizavimo priemonė, bet pasikeitus aplinkybėms turi keistis ir sistema. Šiandien krepšelis skatina didinti vaikų skaičių klasėse, formuojasi nesveiko lenktyniavimo bei toleravimo nusižengimams švietimo įstaigose atmosfera. Natūraliai smarkiai nukenčia žinių kokybė ir psichologinis klimatas. Kalbant apie krepšelio naikinimą ar kardinalų peržiūrėjimą reikia žengti ir kitą žingsnį – mažinti mokinių skaičių klasėje.

Tai, beje, yra vienas iš geriausių būdų užkirsti kelią tokiai didelei bėdai kaip patyčios mokyklose. Mažiau mokinių – daugiau galimybių mokytojui pastebėti negerus simptomus ir imtis reikiamų priemonių. Jau nekalbu apie galimybę pedagogui kur kas daugiau betarpiškai bendrauti su mokiniais pamokoje, o tai automatiškai reiškia pamokos kokybės augimą.

Vaikas yra pagrindinis veikėjas mokykloje, bet be kompetentingo, išsilavinusio pedagogo jokia mokykla neišgyvens. Todėl dar vienas svarbus tikslas yra mokytojo profesijos prestižo stiprinimas. Tai tiesiogiai susiję tiek su pedagogų rengimu, tiek su jų atlygiu už labai svarbų darbą, misiją visuomenėje. Ne ką mažiau svarbu profesionalūs, kompetetingi vadovai.

Lietuva yra ne tik Vilnius, bet ir regionai, kuriuose gyvena daugiau nei du trečdaliai piliečių. Todėl laikausi tokios pozicijos: stiprūs regionai – stipri valstybė. Regioninė švietimo politika turi stiprinti švietimą regionuose, jos paskirtis – ir regioninių mokslo, švietimo centrų stiprinimas bei plėtra.

Tai tik keletas reikalingų didelės ir sudėtingos švietimo sistemos peržiūros bei keitimo elementų. Laukia atsakingas ir kruopštus darbas greitai, profesionaliai ir racionaliai keičiant esamą situaciją.

Tai – tik keletas minčių apie tai, kur ir kaip turėtume sukti po Seimo rinkimų. Džiaugiuosi, kad mūsų – Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos – komanda formuojama vadovaujantis profesionalumo principu. Tikiuosi ir reikalausiu, kad savo žodžio laikytųsi visi joje esantys žmonės.

Užtikrinu, jog mūsų sąrašo kandidatai nuoširdžiai laikysis siūlomo kelio – „ORUS ŽMOGUS – STIPRI VALSTYBĖ“, nes **valstybė nėra vertybė be joje gyvenančių ir kuriančių žmonių.**

Stasys Tumėnas
Apie save

Stasys TUMĖNAS
Kandidatas į LR Seimą vienmandatėje Aušros rinkimų apygardoje; numeris LVŽS sąraše – 29

Esu mokslininkas, kalbininkas, pedagogas, knygų leidėjas, humanitarinių mokslų daktaras, docentas, žiemgalis, visą savo gyvenimą skiriantis gimtajam Šiaurės Lietuvos kraštui puoselėti. Man rūpi valstybės ateitis, todėl tapau politiku. 2015 m. pagal LVŽS sąrašą buvau išrinktas į Šiaulių miesto tarybą. Šiuo metu esu Šiaulių miesto mero pavaduotojas, kuruojantis švietimą, kultūrą, sportą.

BIOGRAFIJOS FAKTAI

Gimiau 1958 m. gegužės 7 d. Pakruojo r. Linkuvoje. 1976 m. baigiau Linkuvos vidurinę mokyklą, 1977–1981 m. Vilniaus universitete studijavau lietuvių kalbą ir literatūrą. 1981 m. po studijų pradėjau dirbti Šiaulių pedagoginiame institute (nuo 1997 m. – universitete). 1988 m. Vilniaus universitete apginta humanitarinių mokslų daktaro disertacija. 1991 m. suteiktas docento pedagoginis vardas, 1993 m. nostrifikuotas daktaro laipsnis.

DARBO KARJERA

1981–2015 m. – ŠPI ir ŠU docentas, 1989–1990 m. – Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio Šiaulių tarybos leidinio „Krivūlė“ vyriausiojo redaktoriaus pavaduotojas, 1992–2000 m. – didžiausio tuo metu Šiaulių universitete Pedagogikos fakulteto dekanas, universiteto Senato narys, fakulteto tarybos pirmininkas, nuo 1995 m. iki šiol – leidyklos „Šiaurės Lietuva“, išleidusios per 270 knygų, vadovas. 2011 m. buvau išrinktas į ŠU tarybą, o 2014 m. pavasarį – perrinktas į naująją ŠU tarybą. 2014 m. dalyvavau ŠU rektoriaus rinkimuose.

POLITINĖ VEIKLA

2011 m. kaip nepartinis, nepriklausomas kandidatas išrinktas į Šiaulių miesto savivaldybės tarybą. 2012 m. kaip nepriklausomas politinės kampanijos dalyvis su šūkiu „Už Šiaurės Lietuvą Lietuvoje“ dalyvavau rinkimuose į Lietuvos Respublikos Seimą, patekau į antrąjį rinkimų turą Pakruojo–Joniškio rinkimų apygardoje.

VADYBINĖ, MOKSLINĖ, VISUOMENINĖ VEIKLA

Turiu 25 metų vadybinio darbo patirtį, kurią įgijau dirbdamas fakulteto dekanu, leidyklos vadovu, ŠU Senate, Taryboje, Savivaldybėje. Esu „Šiaurės Lietuvos“ almanacho, leidžiamo Šiauliuose nuo 1991 m., redaktorius ir sudarytojas. Publikuoju straipsnius mokslo leidiniuose, esu išleidęs kelias mokymo priemones mokytojams, studentams ir moksleiviams. Visų publikacijų sąrašą sudaro per 280 pozicijų. Dalyvauju Lietuvos visuomeninių organizacijų veikloje – esu Lietuvos mokslininkų sąjungos, Lietuvių kalbos draugijos, „Žiemgalos“ draugijos narys, o nuo 2013 m. – šios draugijos prezidentas.

TARPTAUTINĖ PATIRTIS IR ĮVERTINIMAI

Už išleistus reikšmingus leidinius 2005 m. apdovanotas Šiaulių miesto savivaldybės kultūros ir meno prizu ir premija, už rūpestį jaunųjų sportininkų rengimu apdovanotas Kūno kultūros ir sporto departamento prie Lietuvos Respublikos vyriausybės atminimo medaliu. Už ilgametį kūrybinį pedagoginį, mokslinį darbą įvertintas Švietimo ir mokslo ministerijos padėkos raštais, Šiaulių miesto merų ir Šiaulių universiteto rektorių padėkomis. Stažavausi Lituanistikos tyrimo ir studijų centre Čikagoje, JAV Kento valstybiniame universitete. JAV studijavau Amerikos švietimo sistemą. Esu Omahos miesto, su kuriuo bendradarbiauja Šiauliai, Nebraskoje garbės pilietis. Stažavausi trumpalaikiuose seminaruose Austrijoje, Anglijoje, Prancūzijoje.

Mano veiklos prioritetai – kultūra, švietimas, sportas, regioninė politika, smulkusis verslas, jaunimo užimtumas, emigracijos problemos. Mano šūkis: „Per kultūrą, amžinąsias vertybes sustiprinsime ekonomiką, verslą ir atliepsime Lietuvos gyventojų lūkesčius“.

Hum. m. dr. Nerijus Brazauskas
Inteligentas, keičiantis Šiaulius ir Lietuvą

Hum. m. dr. Nerijus Brazauskas

Aleksandras Solženicynas rašė, kad inteligentas yra tas, kurio interesai ir valia dvasinei gyvenimo pusei tvirti ir pastovūs, nesaistomi išorinių aplinkybių. Tokių žmonių šiandien reta, o vienas jų man asmeniškai yra kolega, humanitarinių mokslų daktaras Stasys Tumėnas.

Jo daugiašakę asmenybę liudija akademiniai ir pedagoginiai pasiekimai, gausybė oficialių ir visuomeninių pareigų, per du šimtai „Šiaurės Lietuvos“ leidykloje išspausdintų knygų, atsakingi postai ir garbingi įvertinimai, žmonių pareikštas politinis pasitikėjimas nepriklausomu kandidatu ankstesniuose Šiaulių miesto savivaldybės ir Lietuvos Respublikos Seimo rinkimuose. Kas nulėmė tokį simbolinį, kultūrinį ir socialinį kapitalą?

Galvoju, kad S. Tumėno asmenybė, kompetencija, ištikimybė savo kraštui, miestui ir Lietuvai, kultūrai ir mokslui, istorinei ir kultūrinei atminčiai tėvynėje ir išeivijoje. Išskirčiau penkis principus (5P), kuriuos rinkėjai turėtų apmąstyti, nuspręsdami, ar suteikti politinio pasitikėjimo mandatą intelektualui Stasiui Tumėnui.

Profesionalumo principas – dėstytojas, leidėjas ir politikas jau įrodė savo profesionalumą akademinėje, vadybinėje, regioninėje politinėje veikloje. Svarbiausia, kad jis suvokia ir žino, kaip spręsti realias Lietuvos mokslo, švietimo, kultūros, sporto problemas, kurių eliminavimas yra vienas aktualiausių šiuolaikinės Lietuvos uždavinių.

Pilietiškumo principas – dabartinis „Žiemgalos“ draugijos prezidentas savo gyvenimą, veiklą paskyrė Šiaurės Lietuvai, Šiauliams ir Lietuvai apskritai. Pilietiškumas jam, regis, yra įgimta pažiūra, kurią jis atsinešė iš šeimos, iš gimtosios Linkuvos. Ji labai reikalinga šiandien, kai vis nesukuriame pilietinės visuomenės, o tai daryti skatina geopolitinės grėsmės, socialinė atskirtis, skurdas, emigracija.

Pagarbos principas – profesinėje ir visuomeninėje veikloje, tarpasmeninėje komunikacijoje Stasys natūraliai pripažįsta pagarbą žmogaus orumui, teisėms ir laisvėms. Tai išlaikyta dirbant Šiauliuose „Krivūlės“ redakcijoje Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio metu, Šiaulių universitete, leidykloje, Savivaldybėje etc. Pagarbos stoka žmogui, tolerancijos kitam ir kitokiam trūkumas yra problema, kurią Lietuvai reikia įveikti kuo greičiau, norint tapti šiuolaikine demokratine valstybe.

S. Tumėno leistų knygų pristatymas Kuršėnuose. Iš kairės: rašytojas, dailininkas Petras Rakštikas, LR Seimo narė Rima Baškienė ir S. Tumėnas.

Pareigingumo principas – dabartinis Šiaulių miesto mero pavaduotojas yra kaip reta pareigingas žmogus, puikiai atliekantis jam pavestas pareigas. Jis nėra atsainus valdininkas, bet prisiimtą darbą kuo geriau besistengiantis padaryti specialistas. Tai įvykdyti leidžia darbštumas, erudicija, punktualumas, atsakomybė prieš kitus ir save. Pareigingumo ir atsakomybės problema opi Lietuvoje, nes vis dar gajus (po)sovietinis mentalitetas.

Pasitikėjimo principas – Šiaurės Lietuvos puoselėtojas pasitiki kitais žmonėmis, o šie pasikliauja juo. Tai nėra užtarnaujama per dieną, nes asmenų, bendruomenių ir organizacijų abipusis pasitikėjimas kuriamas ilgai. Tam reikia bendros veiklos, vertybių, patirties, pažinimo, moralės, žmogiškumo, įsipareigojimų įvykdymo. Pasitikėjimo stoka, neigiamas mikroklimatas, žlugdanti socialinė aplinka, biurokratizmas, deja, tebėra šiuolaikinės Lietuvos realybės dalis.

Stasys Tumėnas yra ta asmenybė, kuri sugrąžins Lietuvos žmonėms pasitikėjimą Seimu, Vyriausybe ir spręs opiausias gyventojų ir valstybės problemas kartu su kitais nepartiniais kandidatais profesionalais, pasirinkusiais Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungą.

Šiaulieti, rinkdamas savo atstovą į Seimą, įvertink inteligentą, keičiantį Tavo miestą ir Lietuvą!

Arūnas Gumuliauskas

Autobiografija

Esu mokslininkas, istorikas, politikas, pedagogas, humanitarinių mokslų daktaras, profesorius, jau 35-erius metus dirbantis Šiaurės Lietuvoje. Tik prasidėjus lietuvių tautiniam atgimimui, įsijungiau į Sąjūdžio veiklą. Nuo to laiko esu politikoje. 2015 m. pagal LVŽS sąrašą buvau išrinktas į Šiaulių miesto tarybą.

BIOGRAFIJOS FAKTAI

Gimiau 1958 m. rugpjūčio 10 d. Kaune. 1976 m. baigiau dabartinę Aušros vidurinę mokyklą, 1976–1981 m. Vilniaus universitete studijavau istoriją. 1981 m. pradėjau dirbti Šiaulių pedagoginiame institute (nuo 1997 m. – universitete). 1984–1987 m. mokiausi Vilniaus universiteto aspirantūroje. 1987 m. šiame universitete apgyniau humanitarinių mokslų daktaro disertaciją. 1990 m. man suteiktas docento, 2012 m. – profesoriaus pedagoginis vardas.

DARBO KARJERA

Nuo 1981 m. iki dabar dirbu Šiaulių universitete. Čia perėjau visus karjeros laiptelius – nuo asistento iki profesoriaus. Buvau Šiaulių universiteto Humanitarinio fakulteto tarybos, dabar esu darbuotojų profsąjungos komiteto, Etikos komisijos, Senato narys, Senato Atestacijos komisijos pirmininkas. Nuo 2006 m. dirbu VšĮ Šiaulių universiteto gimnazijos istorijos mokytoju.

POLITINĖ VEIKLA

1988–1989 m. buvau pirmosios Sąjūdžio Šiaulių miesto tarybos narys. Dalyvavau Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio Steigiamajame suvažiavime. Nuo 2000 m. Lietuvos centro sąjungos (nuo 2003 m. – Lietuvos centro partija) narys. Buvau LCP vicepirmininkas, Politinės tarybos pirmininkas, narys, Šiaulių miesto skyriaus pirmininkas. Nuo 2004 m. dalyvavau Europos parlamento, LR Seimo, Šiaulių m. savivaldybės tarybos rinkimuose. Nuo 2015 m. esu nepartinis.

MOKSLINĖ, VISUOMENINĖ VEIKLA

Esu Lietuvos kultūros fondo valdybos, Šiaulių Sąjūdžio pirmeivių klubo, Torunės (Lenkija) universiteto periodinio leidinio „Europa Orientalis. Studia z dziejów Europy Wschodniej i Państw Bałtyckich“ redakcinės kolegijos, Lietuvos mokslų akademijos periodinio leidinio „Lituanistica“ redakcinės kolegijos narys, kultūros ir visuomenės žurnalo „Padubysio kronikos“ mokslinis redaktorius, Jerzy Giedroyc'o dialogo ir bendradarbiavimo forumo signataras. Publikuoju straipsnius mokslo, kultūros periodiniuose leidiniuose, žiniasklaidoje, esu išleidęs kelis vadovėlius, mokymo priemones mokytojams, studentams, moksleiviams. Visų publikacijų sąrašą sudaro per 300 pozicijų.

Žaidžiau įvairaus amžiaus jaunimo, studentų Lietuvos krepšinio rinktinėse, 1985 m. tapau Lietuvos vyrų krepšinio čempionu, sporto meistru.

TARPTAUTINĖ PATIRTIS IR ĮVERTINIMAI

1993–1996 m. stažavausi ir dėsčiau Varšuvos universitete, buvau dienraščio „Šiaulių kraštas“ korespondentas Lenkijoje. Nuolat dalyvauju tarptautinėse mokslinėse konferencijose, skaitau paskaitas užsienyje. Už ilgametį kūrybinį, pedagoginį, mokslinį darbą įvertintas Lietuvos kultūros fondo medaliu, Šiaulių miesto merų ir Šiaulių universiteto rektorių padėkomis. 2012 m. išrinktas geriausiu ŠU dėstytoju.

Mano veiklos prioritetai – tarptautiniai santykiai ir užsienio politika, kultūra, švietimas, regioninė politika.

Arūnas GUMULIAUSKAS
Kandidatas į LR Seimą vienmandatėje Žiemgalos rinkimų apygardoje;
numeris LVŽS sąraše – 34

Šiaulių universiteto rektorius profesorius Donatas Jurgaitis

Apie profesorių Arūną Gumuliauską

Ryžtingas, atkaklus, ištvermingas, malonus kolega, lengvai pergyvenantis permainas, pasikliaujantis laiko išbandymus atlaikiusiais reiškiniais bei asmenybėmis, garsėjantis kantrybe ir taikingumu, jausmingas, visada žinantis, ko nori iš gyvenimo. Darbus dirba neskubėdamas, pasiekdamas rezultatą, gal net visam gyvenimui užfiksuodamas faktus, tiesas. Taip galiu tvirtai apibūdinti Vilniaus universiteto absolventą, su kuriuo artimiau susipažinau dar 1981 m. Šiaulių pedagoginiame institute. Kolega nuėjo nelengvą dėstytojo kelią nuo asistento iki profesoriaus. A. Gumuliauskas nuoširdžiai domisi šalies istorija, parašė ir dar parašys apie tai ne vieną knygą, mokslo ar populiarų straipsnį. Jis – tikras savo srities profesionalas, savo darbais garsėjantis šalyje bei užsienyje. Profesorių myli ir gerbia studentai, gimnazistai. Neveltui kolega Arūnas tapo geriausiu universiteto dėstytoju. O į jo paskaitas, kurias skaito ne tik universitete, bet ir įvairiose įstaigose, susirenka pilnos auditorijos. Profesorius garsėja savo politologinėmis įžvalgomis. Su jomis dažnai galime susipažinti įvairiose vietos ir šalies žiniasklaidos priemonėse.

Profesorius dažnai sulaukia klausimo apie patriotiškumo skiepijimą, apie tai jis mąsto taip: ne tik vaikai, bet ir jų tėveliai, seneliai bijo skiepų, todėl skiepyti nereikėtų. Kolegai Arūnui atrodo, kad reikėtų rodyti pavyzdį: kaip švenčiamos Kalėdos, Velykos, gimtadieniai, taip turėtų būti švenčiamos ir valstybinės šventės.

Man, manau, ir ne tik man, labai priimtinos kolegos mintys apie mūsų valstybės istoriją: „Mūsų visa istorija kupina kraujo, įvairių karų, marų, sukilimų, okupacijų, aneksijų ir t. t. Geopolitinė situacija tai ir lėmė. Aišku, mūsų laisvės arba nelaisvės klausimas buvo sprendžiamas ne tik per mūsų tautos pasiryžimo prizmę, bet tarptautiniu mastu. Tarptautinių santykių raidos pasikeitimai, kardinalūs pasikeitimai Europoje, net pasaulyje, stimuliuodavo pokyčius šiame regione. Valstybės raidą kartais lyginu su žmogaus gyvenimu. Be abejonės, mūsų valstybė gimė su karaliumi Mindaugu. Bet po to žmogus išgyvena kardinalų pokytį savo gyvenime, ištinka koma ir vėl atgauna sąmonę. Ir žmogus sako, kad švenčiu savo antrą gimtadienį. Tai sakykime, mes du kartus pakilome iš komos. Be gimtadienio Liepos 6-ąją, mes dar du kartus švenčiame. Tai įsivaizduokite, kiek Lietuva patyrė per tą laiką ir vis tiek sugebėjo atsistoti. Kartais žmonės patenka į avariją ir sako – antrą kartą gimiau. Tai mes tris kartus gimėme. Parodykite dar nors vieną tokią valstybę“.

Mes, kaskart rinkdami naują Seimą, tikime ir labai norime, kad Vilties padaugėtų bei ji taptų kūnu, o į šį valdžios olimpą ateitų aukštos politinės kultūros žmonės, kurių veiksmai ir darbai būtų subtilūs, rezultatyvūs, naudingi Lietuvai, nežeidžiantys. Manau, kad profesorius savo veikla bei gyvenimu įrodė pasirengimą ir gebėjimą spręsti Valstybės lygmens uždavinius.

Prof. A. Gumuliauskas skaito pranešimą

Juozas Pabrėža
Darbas, veikla

Mano politinė patirtis daugiausiai yra susijusi su darbu Šiaulių miesto savivaldybės taryboje. Joje jau dirbu ketvirtą kadenciją. Taigi esu vienas iš miesto tarybos senbuvių, nors niekada nepriklausiau ir nepriklausau jokiai partijai. Mano politinis prioritetas – ne partija, o profesionalumas ir sugebėjimas dirbti komandoje, kuri pasiryžusi daryti gerus darbus pirmiausiai pagal profesinę kompetenciją. Todėl mano profesinis, darbinis prioritetas yra švietimas, mokslas, kultūra. Tai yra mano didžiosios vertybės, kurioms pagal išgales tarnauju ir esu pasiryžęs tarnauti toliau.

Manau, kad visos mūsų gerovės kilimas turi prasidėti būtent nuo tų dalykų – ne žodžiais, o konkrečiais sprendimais suteikti kur kas didesnius prioritetus švietimui, mokslui, kultūrai. Jei bus daugiau kultūros, mokslo, išsilavinusių žmonių – kitokia šviesa nušvis ir Šiauliai, ir visa Lietuva. Būtina grąžinti visiškai sumenkintą ir sužlugdytą mokytojo prestižą. Juk per mokytojo rankas pereina būsimieji gydytojai, inžinieriai, teisininkai, verslininkai, mokslininkai, politikai ir visi tie, kas kuria Lietuvą, jos dabartį ir ateitį.

Būtina padėti atsigauti, palaikyti ir vystyti vienintelį Šiaulių regione Šiaulių universitetą, Šiaulių kolegijas. Be stipraus aukštojo mokslo, aukšto lygio specialistų rengimo, mokslinių tyrimų išvystymo regione sunkiai įsivaizduojamas ir sėkmingas to regiono vystymasis. Argi normalu, kad nemaža dalis gabių Šiaulių ir Šiaulių krašto jaunuolių, norinčių tęsti studijas Šiauliuose, susiduria su didžiule problema – ne visi gali gauti blogą sėklą pasėjusių ir daug kam sunkia našta tapusių garsiųjų „krepšelių“. Turi būti grąžintas ne fiktyvus ir daugiau popierinis, o tikras ir efektyvus valstybinis užsakymas aukštosioms mokykloms, atsižvelgiant į regiono poreikius ir galimybes.

Apskritai visą švietimo sistemą reikia visapusiškai palaikyti, o ne paleisti į liberaliai laukinę konkurenciją, į liberaliai laukinę kovą už „krepšelius“.

Esu įsitikinęs, *kad tik nuoširdus, profesionalus atsidavęs darbas, tolerancija kitaip manančiam, kalbėjimas bei susikalbėjimas su šalia esančiais leidžia pasiekti užsibrėžtų tikslų ir norimų rezultatų.*

Juozas PABRĖŽA
Kandidatas į LR Seimą LVŽS daugiamandatiniame sąraše Nr. 67

Juozas Pabrėža
Poudo ožsėvuožės, buobas nasorasi!

Gimiau, augau ir brendau Žemaitijos kampelyje Skuode. Baigęs lituanistikos studijas Vilniaus universitete, jau 38 metus gyvenu Šiauliuose ir dirbu Šiaulių universitete. Esu humanitarinių mokslų daktaras, docentas. Turiu didžiulę administracinio darbo patirtį: 3 metus dirbau Šiaulių universiteto Filologijos fakulteto prodekanu, 6 metus – Dailės fakulteto dekanu, 19 metų – studijų prorektoriumi. Dedu daug pastangų, kad Šiaulių universitetas būtų ypatingai svarbus Šiaulių miesto ir viso Šiaurės Lietuvos regiono socialinis, ekonominis, mokslinis ir kultūrinis židinys.

Gana plati ir įvairi mano visuomeninė veikla. Esu vieno seniausių Lietuvoje Šiaulių LIONS klubo narys, pirmasis to klubo prezidentas ir pirmasis Lietuvos LIONS klubų Apygardos gubernatorius. Didžiausio pasaulyje visuomeninio LIONS judėjimo svarbiausia misija yra pagal galimybes tarnauti ir padėti kitiems.

Labai mėgstu sportą, ypač krepšinį. Esu įdomaus krepšinio klubo „Sekmadienis“ narys, Šiaulių miesto krepšinio federacijos prezidentas, Lietuvos studentų krepšinio lygos Prezidiumo narys.

Daug laiko skiriu savo gimtosios Žemaitijos etninės kultūros puoselėjimui. Esu Šiaulių žemaičių kultūros draugijos „Saulaukis“ narys, vienas iš tos draugijos įkūrėjų ir pirmasis jos pirmininkas, Žemaitijos regioninės etninės kultūros globos tarybos pirmininko pavaduotojas. Su savo mokytoju prof. Aleksu Girdeniu sukūrėme žemaičių kalbos rašybos taisykles, pagal kurias šiandien rašoma ir leidžiama daug įvairios spaudos, poezijos ir prozos knygų. Šiuo metu rašau ir baigiu rengti žemaičių kalbos gramatiką. Už nuopelnus žemaičių kultūrai ir ypač už žemaičių kalbos puoselėjimą esu apdovanotas „Žemaičių šlovės žvaigžde“.

Mano vienas mėgstamiausių posakių, kurį pats esu užrašęs šiaurės Žemaitijoje, yra toks: ***„Poudo ožsėvuožės, buobas nasorasi!“.*** *Tas posakis man yra kaip priminimas, kad reikia atsivožti, atsiverti ir daryti Šiauliams ir Lietuvai gerus darbus. Esu šventai įsitikinęs, kad ir pasauliui, ir aplinkiniams, artimiesiems, ir patys sau būsime įdomesni, prasmingesni, turtingesni ir šiltesni ne standartiniu vienodumu, o savitu skirtingumu. Mums, lietuviams, tokie kertiniai, pamatiniai to savito skirtingumo akmenys yra lietuvių kalba, istorinė atmintis, tradicijos ir papročiai. Ir tuos šventus dalykus privalome saugoti, puoselėti ir išlaikyti.*

Pirmojo Šiaulių LIONS klubo prezidento sveikinimas klubo 20-mečio proga

Tarptautinėje studijų mugėje Indijoje

Denis Michalenko
Nes man svarbu

Denis MICHALENKO
Kandidatas į LR Seimą LVŽS daugiamandatiniame sąraše Nr. 95

Politika. Kodėl?

Būdamas 36-erių politikoje esu jau šešiolikti metai. 2000-aisiais su studijų draugais nusprendžiau, jog man svarbu ne dejuoti ir verkšlenti, o kurti ateitį sau ir kitiems, matant perspektyvą gyventi bei dirbti Lietuvoje. Tada imponavo Naujoji sąjunga (socialliberalai), kurios narys buvau 11 metų. Nebelikus partijos, kurį laiką nepriklausiau jokiai, kol 2012 metais buvome kartu su kolegomis pakviesti į LSDP, kurios nariu buvau 2 metus, tačiau išsiskyrus nuomonėms, pasukome savo keliu ir 2014 metais įkūrėme Visuomeninį judėjimą„Už Šiaulius“, kurio vienas steigėjų bei narių ir esu. Manau, jog politinės organizacijos yra įrankiai siekiant esminio tikslo: kokybiško ir oraus žmonių gyvenimo visuomenėje organizavimo, bendro gėrio kūrimo. Man svarbu, kad vaikai, tarp jų ir mano dvimetis sūnus Gabrielius, didžiuotųsi esantys lietuviai ir gyvenantys čia – savo namuose.

Pirmą kartą su politika susidūriau dar būdamas moksleivis, kai man buvo patikėta organizuoti naujovę J. Biliūno gimnazijoje, gimtuosiuose Anykščiuose – moksleivių prezidento rinkimus. Jau tada patiko aktyvus, energingas organizacinis darbas.

Organizacinio darbo pomėgis nulėmė ir studijų pasirinkimą – esu įgijęs verslo administravimo bakalaurą bei sporto edukologijos magistro laipsnį Šiaulių universitete.

Karjera. Kas?

Pirmieji studijų metai nepažįstamame Šiaulių mieste be draugų ir giminaičių nuomojame bute buvo sunkūs. Tad tuo metu pasiūlytas šlavėjo darbas buvo labai pravartus, nors ir tekdavo keltis 4 val. ryto ir padirbėjus lėkti į paskaitas.

Dar nebaigęs bakalauro studijų susiradau darbą banke, kur dirbau klientų aptarnavimo specialistu vienerius metus. Dirbdamas banke, sulaukiau įdomaus pasiūlymo išbandyti jėgas valstybės tarnybos konkurse Šiaulių miesto savivaldybės Finansų skyriaus specialisto pareigoms užimti. Laimėjau konkursą ir susidūriau su iššūkiu, perimti ir naujai kurti valstybinės žemės nuomos mokesčio administravimo sistemą savivaldybėje. Finansų skyriuje dirbau šešerius metus. 2008 m. Šiaulių miesto savivaldybės taryba pasitikėjo manimi ir paskyrė Administracijos direktoriaus pavaduotoju. 2011 m. buvau išrinktas į Šiaulių miesto savivaldybės tarybos nariu ir dirbau privačiose bendrovėse įvairių projektų vadovu bei konsultantu. 2013 m. pradėjau dirbti AB„Lietuvos geležinkeliai“ bei Lietuvos Respublikos Seimo nario Valerijaus Simulik padėjėju.

2015 m. pirmą kartą buvo leista dalyvauti ir visuomeniniams rinkimų komitetams, būdamas komiteto „Valerijaus Simulik judėjimas „Už Šiaulius“ vienas iš steigėjų bei dalyvaudamas sąraše, antrą kartą išrinktas į Šiaulių miesto tarybą. Šiuo metu esu frakcijos„Už Šiaulius“ vadovas, Finansų ir biudžeto komiteto narys, Strateginės plėtros tarybos narys, Projektų įgyvendinimo priežiūros tarybos narys.

Visuomeninė veikla. Kur?

Tas noras aktyviai dalyvauti, organizuoti, veikti atvedė į ne vieną ir visuomeninę organizaciją. Pirmiausia į jaunimo: 2007 – 2012 m. buvau jaunimo organizacijos JCI (Junior Chamber International) Šiauliai narys, užsiėmėme įvairia veikla nuo suoliukų dažymo, labdaros iki seminarų organizavimo jaunimui. Šiaulių mieste projektas „Sėkmės mokykla“ buvo ypač sėkmingas, už kurį buvau atsakingas. 2007–2014 m. aktyviai dalyvavau ir Šiaulių Auksinio Rato Rotaract klubo labdaringoje veikloje.

Šiuo metu esu asociacijos „Savanoriški saugos būriai“ narys ir policijos rėmėjas. Organizuoju ir dalyvauju labdaros dalinimo akcijose, talkinu policijai įvairiuose renginiuose palaikant tvarką bei saugumą. Asociacijos Šiaulių futbolo klubas„Juventa 99“ sudėtingu metu tapau valdybos nariu, siekdamas išlaikyti jos tradicijas bei puoselėti naujas, viena jų – įtraukti vaikus ir jaunimą į futbolą, ne tik žaidžiant, bet ir puoselėjant savo sporto bazę. Nuo vaikystės mėgau sportą (slidinėjimą, futbolą) bei aktyvų ir sveiką gyvenimo būdą, tad nepraleidau progos pasigilinti ir 2011 metais įgijau kūno kultūros ir sporto magistro laipsnį.

Esu ir VšĮ Šiaulių ilgalaikio gydymo ir geriatrijos centro stebėtojų tarybos narys, tad man žinomos problemos, su kuriomis susiduria sunkiomis ligomis sergantys žmonės bei jų artimieji, kai labai svarbus yra nuoširdus noras padėti sergančiajam.

Emigracija?... Nedarbas?... Darbo užmokestis?... Kultūra?... Švietimas?... Socialinės garantijos?...

Štai kokie klausimai neduoda ramybės šiandien bet kuriam lietuviui. Ir į šiuos klausimus reikia atsakyti.

Bene iš kiekvieno artimos aplinkos yra išvykusių į užsienį duonos kąsnio šeimai uždirbti ir tai galima suprasti, juk situacija Lietuvoje negerėja. Absoliuti dauguma išvykstančiųjų yra jauni darbingi žmonės, todėl visuomenė sensta, ima trūkti darbo jėgos, nuteka protai. Laikas suvaldyti emigraciją!

Mano įsitikinimu, orus ir garbingas atlygis už darbą – štai ko reikia žmogui, kad jis liktų Lietuvoje. Būtinas ir išmokų už vaiką didinimas bent iki 150 € už vaiką, ir vieno dirbančio šeimos nario atleidimas nuo pajamų mokesčio bent metus (o toliau proporcingai priklausomai nuo vaiko amžiaus), būtinas neapmokestinamojo pajamų mokesčio dydžio didinimas dirbančiajam, su vidutiniu darbo užmokesčiu susieti minimalų atlyginimą bei pensijas. Didelė bėda – mokestinė sistema. Dar nespėjus pradėti verslo, jau privalai mokėti mokesčius. Laikas skatinti žmogų, kuris tik pradeda kurti verslą ir leisti įsibėgėti bent puse metų sumažinus ar atleidus nuo kai kurių mokesčių. Valstybės ekonominė politika žmonių atžvilgiu privalo būti socialiai jautri.

Būtina nepamiršti, jog ne tik Vilniuje žmogui svarbi kultūra (teatras, koncertai, ir t. t.) bei užtikrintas vaikų švietimas, jis be galo svarbus ir reikalingas mažesniuose miestuose bei miesteliuose. Valstybei yra prievolė rūpintis, kad žmonių kultūra ir išprusimas didėtų.

Nėra laiko delsti, o aš turiu minčių kaip reikia gerinti, tiesioginės gėrovės kūrimą valstybėje tiems, kas nori oriai gyventi, oriai dirbti, oriai auginti vaikus, gauti orias pensijas, domėtis kultūra, mokytis.

Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjunga. Su kuo?

Dar 2010 metais išgirstas pasakymas „Darnus žmogus, darnus pasaulis“ man giliai įstrigo sąmonėje ir atitiko mano suvokimą apie žmogų ir jį supančią aplinką. O Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos skelbiama vizija ir siūlomi sprendimai paremti penkių darnų (5D) – darnaus žmogaus, darnios visuomenės ir aplinkos, darnaus švietimo ir kultūros, darnios ekonomikos ir finansų bei darnaus valstybės valdymas. Tai ir tapo mūsų bendrumu. Svarbu, jog darna tarp visuomenės ir politikų būtų pagrindinis valdymo organizavimo principas.

Valerijus Simulik ir Denis Michalenko visada su šiauliečiais ir už Šiaulius

Kovo 11-osios šventėje atkreipėme dėmesį į šeimos svarbą valstybėje

Atkelta iš 3 psl.

Valstybėje turi būti žinoma, kokia šeima yra siekiamybė. Mokslininkai ne kartą konstatavo, kad „Santuoka grindžiama šeima yra istoriškai ir moksliškai patvirtintas patikimiausias institutas, sudarantis geriausias sąlygas visų jos narių visapusiškam ir visaverčiam prigimtinių galių bei socialinių įgūdžių ugdymui(si).“ Nieko nesiruošiame diskriminuoti ir net nesiginčijame, kad šeima kyla ir iš giminystės ryšio, tėvystės ir motinystės. Tad vyro bei moters santuoka ir giminyste, tėvystės ir motinystės ryšiais grįstos šeimos sąvokos įtvirtinimas Konstitucijoje yra esminis žingsnis apsibrėžiant šeimos politikos tikslus, kuriais bus siekiama kurti šeimai palankią aplinką.

Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjunga visada buvo nuosekli šeimos politikos srityje. Seimo patvirtinta Šeimos politikos koncepcija būtų leidusi jau eilę metų vystyti aktyvią ir integruotą valstybinę šeimos politiką. Tačiau tradicinei šeimai nepalankių jėgų siekis stabdyti šios koncepcijos veikimą pasiekė tikslą ir vietoj aktyvios bei integruotos politikos paniro-me tik į atskirų problemų sprendimą. Pavyzdžiui, smurto artimoje aplinkoje prevenciją ir policines priemones, pagalbą socialinės rizikos šeimoms ar tų atvejų, kurie skambiai aprašomi ir skelbiami, sprendimus. Taip. Minėtos problemos ir tie pavieniai skandalingi atvejai turi būti nedelsiant sprendžiami, tačiau smurtas ar dėmesys tik socialinės rizikos šeimoms negali tapti pagrindine visos šeimos politikos ašimi. Lygiai kaip šeimos politika negali būti sutapatinta tik su socialinėmis išmokomis, kurias gauna šeimos.

Šeimos politika turėtų orientuotis į visas Lietuvos šeimas, taigi ir tas, kuriose gyvenantys tėvai kasdien eina į darbą, myli savo vaikus ir prieš juos ar tarpusavyje nesmurtauja, džiaugiasi ir moko džiaugtis gyvenimu, nors ir susiduria su kasdieniais iššūkiais. Šios šeimos nepriklauso socialinės rizikos grupei ir joms nėra reikalingos pašalpos. Bet ar joms nėra reikalinga Valstybės pagalba, kad jos jaustųsi saugios, norėtų gimdyti ir auklėti vaikus, derinti darbą, visuomeninę veiklą ir gyvenimą šeimoje?

Daugelyje šalių tokioms šeimoms, jei jos jaučia tam poreikį, yra prieinamos nemokamos ir vietos bendruomenėse teikiamos paslaugos mokantis tėvystės/motinystės įgūdžių, šeimoje kylančių konfliktų sprendimo meno. Juk ir mes galime skatinti vietos bendruomenių ir savivaldos bendradarbiavimą su jau veikiančiais Šeimų centrais ir juos įgalinti teikti tokias paslaugas. Kurkime teigiamą požiūrį į darnias, gražiai vaikus auginančias šeimas, dažniau pasididžiuokime gražiais pavyzdžiais – seniūnijose renkamomis Šeimos ambasadorėmis. Tokią gražią patirtį jau penki metai turi Šiaulių rajonas, manau, tokios idėjos gali prigyti ir Šiaulių mieste.

Prancūzijoje mokestinė politika, susieja mokesčių dydžius ne tik su pajamų dydžiu, bet ir su vaikų, auginamų šeimoje, skaičiumi. Augant vaikų skaičiui, šeimos narių mokami mokesčiai gali sumažėti per pusę, lyginant su asmenų, kurie neaugina vaikų, mokesčiais. Tokia mokestinė politika skatina dirbančias, o ne gyvenančias vien iš pašalpų, šeimas gimdyti vaikus ir kartu suteikia papildomas lėšas šeimai rūpintis joje augančiais vaikais. Ar tai negalėtų būti šeimos politikos Lietuvoje siekiamybė? Kad ir labai ilgalaikė, ne iš karto pasiekiama? Juolab, kad „prancūziškasis modelis“, kuris apjungia kiekvienai šeimai prieinamas paslaugas, kartu su vaikų skaičiumi susieta mokestine politika, visoje Europoje yra pripažįstamas efektyviu. Gimstamumas Prancūzijoje jau užtikrina kartų kaitą visuomenėje, t. y. pagimdytų vaikų, tenkančių vienai moteriai skaičius, siekia beveik 2,1. Palyginimui: Lietuvoje šis dydis tėra vos daugiau kaip 1,6.

Laikas susitelkti ir veikti, suprantant, kad pokyčiai kuriant šeimai palankią ir saugią aplinką yra būtini jau šiandien.

Ramūnas Karbauskis

Kaip netapti vieno miesto valstybe

Šiuo metu Lietuva sparčiai tampa vieno miesto šalimi. Kol Vilniuje daugėja gyventojų, kiti miestai tuštėja. Tuo metu Vyriausybė, nors ir kalba apie regionų plėtrą, daro labai nedaug, kad išlaikytų naikinamą visaverčiam gyvenimui regionuose reikalingą infrastruktūrą, pritrauktų investicijas. Jai stinga sisteminio požiūrio į regionų skirtumus. Trūksta darnos ir tarp įvairių ministerijų planų bei programų.

Regionų išsivystymo netolygumų mažinimas iki šiol jokiai Lietuvos Vyriausybei nebuvo svarbus, todėl taupyti dažniausiai būdavo pradedama nuo regionų – įvairios optimizacijos prasidėdavo nuo mokyklų, sveikatos ir kultūros įstaigų regionuose, o ne nuo valdininkų ministerijose Vilniuje. Sukamės uždarame rate – socialinė infrastruktūra regionuose naikinama dėl mažėjančio žmonių skaičiaus, o žmonės nebenori ten gyventi dėl to, kad nebėra sveikatos priežiūros paslaugų, mokyklų. Dėl ydingos, vien į taupymą orientuotos, krepšelių sistemos regionuose uždaromos mokyklos ir darželiai, panašiai naikinamos ligoninės.

Kalbėdamas apie regionus, turiu omenyje ne tik provinciją, bet ir kitus didelius Lietuvos miestus – Kauną, Klaipėdą, Panevėžį, Šiaulius. Tai, kad Lietuvoje nėra darbo, yra mitas – ilgalaikis nedarbas siekia tik 3 proc., o verslininkai skundžiasi, kad negali plėsti verslo, nes neranda darbuotojų. Žinoma, žemi atlyginimai yra struktūrinė mūsų šalies problema, tačiau jauniems žmonėms svarbu ne tik atlyginimas, bet ir patogios gyvenimo sąlygos – arti namų esantys darželiai, poliklinikos, ligoninės, pramogos. Tik saugiai bei patogiai besijaučiantys žmonės norės kurti šeimas ir susilaukti daugiau vaikų. Darbo vietų kūrimąsi galėtų stipriai paskatinti vietos savivalda, išnaudodama konkrečios vietovės galimybes. Deja, dabartinė savivaldybių biudžetų formavimo tvarka iš esmės savivaldybes baudžia už iniciatyvą. Mes turime aiškią viziją, kaip paskatinti savivaldybes aktyviau gerinti verslo aplinką, pritraukti užsienio ir vietos investicijas – tam reikia keisti savivaldybių biudžetų sudarymo tvarką, numatyti, kad savivaldybių biudžetai būtų formuojami ne tik iš gyventojų pajamų mokesčio, bet ir nuo verslo aktyvumo priklausančių mokesčių, pavyzdžiui PVM ar pelno mokesčio.

Valstybė privalo padėti savivaldai kurti darbo vietas. Visi nacionaliniai paramos projektai turi būti nukreipti į darnią regionų plėtrą – gyvenimo kokybės didėjimą ir ekonomikos konkurencingumo augimą. Verslas, investuojantis regionuose, turi gauti lengvatas bei prioritetinius balus vertinant projektus. Valstybė taip pat turi verslui aiškiai pasakyti, kokios sritys yra ir ilgai išliks prioritetinės nacionaliniu mastu. Tokiais prioritetais turi tapti ūkio sritys, turinčios ilgalaikį augimo ir pridėtinės vertės kūrimo potencialą, pavyzdžiui, atsinaujinančios energetikos bei energijos taupymo įrangos gamyba ir sprendimų diegimas, maisto pramonė ir t. t. Taip pat akivaizdu, kad reikia daugiau dėmesio skirti kultūros ir švietimo finansavimui bei mokymo kokybei, regioniniam kultūrinių iniciatyvų pasiekiamumui.

Išsaugosime ir išpuoselėsime Saulės miestą

Kita vertus, įgalinta ir savarankiška savivalda gali padaryti daug daugiau, pigiau bei efektyviau nei centrinė valdžia. Būtina kurti veiksmingos savivaldos modelį ir suteikti jai daugiau galių bei atsakomybės. Sėkminga socialinė paramos skirstymo sistemos reforma, kai, perdavus savivaldai šias funkcijas, buvo sutaupytos didelės lėšos, arba Ignalinos pastangomis sukurtas ir nacionalinės programos pagrindu tapęs daugiabučių renovacijos modelis, tik patvirtina išsakytas mintis. Dar daugiau galima pasiekti savivaldybėms bendradarbiaujant regiono lygmeniu, jei tik joms bus suteikti įgaliojimai ir finansai. Šiandien pribrendo siūlymai decentralizuoti bedarbių perkvalifikavimo, verslumo skatinimo programas, į jų įgyvendinimą plačiau įtraukti vietos savivaldą, regionines aukštąsias bei profesines mokyklas, vietos verslą, nevyriausybinį sektorių, bendruomenes.

Nukelta į 10 psl.

Atkelta iš 9 psl.

Tam reikia sustiprinti apskričių pagrindu veikiančias ir iš savivaldybių tarybų atstovų formuojamas Regioninės plėtros tarybas. Būtina sumažinti regioninės politikos priklausomybę nuo ES finansavimo. Statistika yra tiesiog skandalinga – iš esmės Lietuvoje regioninė politika egzistuoja tik todėl, kad tai numato ir tam lėšas skiria ES. Negalim tikėtis, kad pinigų atsiras daugiau nei yra. Todėl siūlome išnaudoti ir reguliacines regioninės plėtros skatinimo priemones – mažesnius darbuotojų bei verslo mokamų mokesčių tarifus dirbantiems skurdesniuose regionuose. Tai turėtų paskatinti tiek investicijas, tiek ir žmonių judėjimą į regionus. Laikas centrinei valdžiai parodyti pasitikėjimą vietos savivalda, jai suteikiant daugiau teisių, daugiau galių ir daugiau atsakomybės už savo sprendimus. Juk visi esame tos pačios valstybės – Lietuvos, piliečiai, todėl turime padėti vieni kitiems padaryti taip, kad joje būtų gera gyventi visiems.

Esu Šiaurės Lietuvos ir, aišku, jos centro – Šiaulių – patriotas. Todėl skaudu girdėti viešojoje erdvėje sklindančias kalbas apie nykstantį regioną. Galvoju, kad ne viskas taip beviltiška. Tikiu, jog bendrų pastangų dėka išsaugosim bei išpuoselėsim Saulės miestą tikrąja šio žodžio prasme.

Stasys Jakeliūnas

Kodėl pensininkai priversti šelpti kitus?

2014 metų rudenį, Seime svarstant praėjusių metų valstybės ir „Sodros“ biudžetų projektus, kažkuris iš Seimo narių paklausė tuometinio finansų ministro Rimanto Šadžiaus, ar nereikėtų stabdyti įmokų mokėjimo į antrosios pensijų sistemos pakopos fondus, nes tokia pakopa akivaizdžiai nepasiteisino, o valstybė neturi lėšų jai finansuoti. Bet ministras entuziastingai pareiškė, kad jis pasitiki pensijų kaupimu ir to įrodymas – jo paties dalyvavimas jame.

Deja, ministras „užmiršo“ paminėti, kad savo finansinį kapitalą pensijų fonde jis kaupia dabartinių pensininkų sąskaita. Mat į skolų bedugnę politikų įstumta „Sodra“ nuo 2014 metų yra priversta mokėti įmokas į pensijų fondus iš skolintų lėšų, nebegaudama tam jokių valstybės biudžeto asignavimų. Nors galiojantys įstatymai numato, kad Vyriausybė „Sodrai“ privalo skirti būtent asignavimus, o ne teikti paskolas, kurių ši niekada nepajėgs grąžinti. Taigi valdantieji politikai rūpinasi ne senjorų interesais ir jų pensijomis, o savo gerove ir valstybės biudžeto rodikliais. Ir tai daro pamindami savo pačių priimtus įstatymus ir bet kokį žmogiškąjį padorumą.

R. Šadžius taip pat apdairiai nutylėjo faktą, kad, dalyvaudamas pensijų kaupime, jis, skirtingai nuo didžiosios dalies kitų gyventojų, kurių atlyginimas gerokai mažesnis nei jo, garantuotai laimės. Nes dėl dabar galiojančios pensijų skaičiavimo tvarkos jo „Sodros“ pensija nesumažės, o bet kokia fonde sukaupta suma padidins jo, kaip būsimojo pensininko, pajamas. Tad puikiai sutapo ministro, daugelio kitų politikų ir pensijų fondų interesai. Visi jie – neabejotini laimėtojai!

Visai kitaip atrodys kitų daug mažiau nei ministras uždirbančių šios sistemos dalyvių pensijos. „Sodros“ mokama pensija jiems bus gerokai sumažinta, o kaupimo fonduose rezultatai visiškai neaiškūs. Po kurio laiko paaiškės, kad dešimčių tūkstančių kaupiančiųjų bendrasis pensijos dydis bus mažesnis nei tų, kurie nesudarė pensijų kaupimo sutarties. Tokiu atveju uždirbs tik pensijų fondai, o už tai jau dabar sumoka vis tie patys dabartiniai pensininkai.

Už ministro ir kitų politikų pensijų kaupimą dabartiniai pensininkai moka ir šiemet. Jei rudenį nepasikeis valdžia, mokės ir ateityje. Nes „Sodrai“ asignavimų Vyriausybė neskyrė nei šių metų biudžete, nenumatyti jie ir vėlesniais metais.

Dėl tokio nusikalstamo dabartinių pensininkų ir visos „Sodros“ išnaudojimo galvos neskauda ne tik premjerui ir finansų ministrui, bet ir ministrei Algimantai Pabedinskienei bei „Sodros“ tarybai. Nors būtent jie pirmieji turėtų ginti pensininkų ir „Sodros“ interesus. Bet kažkodėl elgiasi taip, kaip jiems nurodė premjeras Algirdas Butkevičius. O šiam pensininkų interesai ir pensijų dydžiai pradeda rūpėti tik tada, kai artėja rinkimai. Tik tada pasigirsta jo kalbos apie simbolinį pensijų padidinimą.

Dar 2013 metų pradžioje, dirbdamas patarėju finansų klausimais, bandžiau įtikinti premjerą, kad tokia pensijų kaupimo sistema tikrai nėra „socialdemokratinė“, jos finansavimas dabartinių pensininkų pinigais yra amoralus ir, viską tinkamai sutvarkius, pensijas galima padidinti jau nuo 2014 metų. Kurį laiką atrodė, kad premjeras linkęs sutikti su mano siūlymais, bet, kaip paskui paaiškėjo, jam visada labiau rūpėjo aktyviai viešojoje erdvėje reiškiama pensijų fondų ir bankų atstovų nuomonė apie jį, o ne skurstantys senjorai ir rimtų profesionalų vertinimai.

Kai, bendraudamas su geriausiais pasaulio ekspertais, jiems paaiškindavau pas mus sukurtos pensijų kaupimo sistemos detales, visi neabejodami sakydavo, kad ji mums tikrai netinka. Tokios pat nuomonės laikosi ir du geriausi pensijų ekonomikos specialistai Lietuvoje – Raimondas Kuodis ir Romas Lazutka.

Dar vienas būdas, kaip dabartiniai pensininkai šelpia premjero ir finansų ministro globojamą Valstybės biudžetą, yra milžiniški palūkanų mokėjimai. Šių metų „Sodros“ biudžete numatyta, kad iš jos į Valstybės biudžetą bus pervesta net 150 mln. eurų palūkanų (tai reiškia 4,5 proc. metines palūkanas!). Ši suma – tokio pat dydžio, kaip ir įmokos į pensijų fondus. Jas abi sudėjus ir padalinus iš senatvės pensininkų skaičiaus, kiekvienam senjorui per metus būtų po 500 eurų! Per mėnesį – daugiau kaip 40 eurų.

Absurdiška ne tik tai, kad „Sodra“ yra priversta skolintis iš Vyriausybės, bet ir tai, kokio dydžio palūkanas ji moka. Jos dvidešimt ar net keturiasdešimt kartų didesnės nei pensininkams ir kitiems piliečiams už taupymo lakštus šiandien moka Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Kas tai, jei ne įžūlus finansinis lupikavimas iš savo šalies senjorų?

Visa tai, kas čia surašyta, reiškia viena – dabartiniai pensininkai priversti ramstyti valstybės biudžetą ir šelpti didelius atlyginimus gaunančius politikus, kurie kaupia antrojoje pensijų pakopoje. Tai – visiškas finansinis ir politinis absurdas. Tik nesuprantama, kodėl jis taip ilgai toleruojamas.

Jei iš valstybės biudžeto būtų skiriami asignavimai įmokoms į pensijų fondus, į jį būtų perkelta „Sodros“ skola ir deficitinė ligos bei motinystės draudimo rūšis, senatvės pensijų dalis „Sodroje“ jau dabar būtų perteklinė ir net būtų sukaupusi rezervą. Iš jo ir būtų galima didinti pensijas. Gerokai daugiau, nei dabar siūlo politikai ir, kas taip pat svarbu, toliau negramzdinant „Sodros“ į finansinę bedugnę.

Bėda ta, kad neatsakingi ir tinkamai nekontroliuojami politikai nori turėti finansinius instrumentus, kuriais, artėjant rinkimams, siektų pensininkų ir kitų rinkėjų palankumo. O jei politikai iš to dar gauna tiesioginės finansinės naudos, kaip kad yra pensijų kaupimo atveju, tokios ydingos padėties neįmanoma pakeisti jokiais ekonominiais ir teisiniais argumentais. Jie atsimuša tarsi žirniai į betoninę sieną.

Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjunga pasirengusi nedelsiant išspręsti šias nesudėtingas „Sodros“ problemas ir jau iki kitų metų vidurio padidinti vidutinę senatvės pensiją ne mažiau kaip 40 eurų. Tai – visiškai realu, tereikia laikytis „Sodros“ veiklą reglamentuojančių įstatymų, finansinės logikos ir paprasčiausio žmogiškojo padorumo. Ir tam nereikia milijonus kainavusių socialinių modelių, kurie nesprendžia jokių esminių „Sodros“ ir senjorų problemų.

Kodėl vietoj rinkėjams įprastų Šiaulių kaimiškosios ir Dainų rinkimų apygardų liko viena – Kuršėnų–Dainų rinkimų apygarda?

Konstitucinis Teismas įpareigojo Vyriausiąją rinkimų komisiją suvienodinti rinkėjų skaičių rinkimų apygardose (pagal Rinkimų įstatymą apygardų ribų keitimo funkciją vykdo būtent Vyriausioji rinkimų komisija). Kadangi LR Konstitucijoje nustatytas rinkimų apygardų skaičius – 71, tai gerokai padaugėjus gyventojų Vilniaus mieste, ten sukurtos dvi naujos rinkimų apygardos ir dvejomis apygardomis buvo sumažintas apygardų regione skaičius.

Rinkimų apygardų perbraižymo istorija verta feljetono. Perbraižant Lietuvos rinkimų apygardų žemėlapį, vienos rinkimų apygardos Lietuvoje išliko nepakeistos, kitų ribos pasikeitė labai nežymiai, o didžiausi pakeitimai vyko Šiaulių Dainų ir Šiaulių kaimiškojoje rinkimų apygardose: iš Šiaulių Dainų rinkimų apygardos į Šiaulių Aušros ir Saulės rinkimų apygardas buvo perkeltos trys apylinkės, o štai Šiaulių rajonas, nors rinkėjų turėjo daugiau nei vidutiniškai reikia rinkimų apygardai suformuoti, buvo padalintas į tris dalis.

Nustebinti tokiu Vyriausiosios rinkimų komisijos veiksmu raštus rašė Šiaulių rajono savivaldybės vadovai, seniūnijos, bendruomenės ir LR Seimo nariai, pateikdami racionaliais skaičiavimais pagrįstus siūlymus, kad apygardos gali būti perskirstomos kitaip – nesudraskant Šiaulių rajono. Buvo atkreiptas Vyriausios rinkimų komisijos dėmesys, kad rinkimų apylinkių priskyrimas rinkimų apygardoms neturi tapti „politinės prekybos“ ir partinių įtakų objektu. Tačiau VRK jų pačių anksčiau skelbtas principas, kad perbraižant rinkimų apygardas bus laikomasi sąžiningumo ir nešališkumo, teritorijos vientisumo, istoriškumo ir atitikimo savivaldybės administraciniams padalinimui – subliuško.

Nukelta į 11 psl.

Atkelta iš 10 psl.

Kai kas garsiai svarstė: „atsirado proga sunaikinti vienintelę „valstietišką“ rinkimų apygardą, tad ir sunaikino“. Išties, Šiaulių kaimiškojoje apygardoje penkias kadencijas iš eilės rinkėjai rinko Lietuvos valstiečių partijos atstovus – 2 kartus buvo išrinktas Ramūnas Karbauskis, 3 – Rima Baškienė. Toks rinkimų apygardų sudraskymas, kažkada taikytas Jungtinėse Amerikos valstijose, buvo pavadintas Džerimanderingo principu, kas reiškia – suskaidyti rinkimų apygardą taip, kad visose dalyse būtų mažesnė buvusiųjų rinkėjų dalis.

Į klausimą, kodėl taip keistai sudraskomas Šiaulių rajono ir Šiaulių miesto Dainų rinkimų apygardos, Seimo vienmandačių rinkimų apygardų perbraižymui pasitelktas geografas Rolandas Tučas atsakė: „Aš galiu rinkimų apylinkes jungti įvairiai, tačiau čia yra tam tikras susitarimas, reikalavimas, tad prie Šiaulių miesto, kol nėra nurodyta „kitaip“ – aš nagų nekišu.“.

Pagal „kažkieno“ reikalavimus įvyko protu nepaaiškinami dalykai: Šiaulių rajono Ginkūnų, Vijolių, Kairių ir kitos rinkimų apylinkės buvo priskirtos Žiemgalos (Joniškio) apygardai. Šiaulių rajono Raudėnų, Dirvonėnų, Aukštelkės ir kitos rinkimų apylinkės buvo priskirtos Kelmės rinkimų apygardai, nes jai pritrūko rinkėjų – tai įvyko anksčiau jai priklausiusius Varnius kažkodėl perkėlus į Telšių apygardą (kai kas tyliai šnabždėjosi: „juk Telšiuose kandidatuoja Varniuose gimusi socialdemokratė...“). Ir taip toliau... Daug keistų, manau, labiau politiškai nei logiškai įvykdytų rinkimų apygardų perskirstymo scenarijų, įrodančių, kaip apgalvotai Seimo rinkimams ruošėsi įtaką turėjusios partijos.

KO TIKITĖS IŠ BŪSIMOJO SEIMO? SU KOKIOMIS NUOTAIKOMIS LAUKIATE RINKIMŲ?

Šiauliečių nuomonės ir palinkėjimai

Gintarė, Aidas, Arnas ir Gustas KATARSKIAI, šiauliečiai:

– Balsuoti eisime. Tikrai! Visada einame. Viltis dedame į naujus politinius judėjimus, į jaunus žmones. Dideli reklaminiai plakatai įspūdžio mums nedaro. Gyvas žodis, susitikimai, konkretūs, net ir nelabai patrauklūs atsakymai, tik ne pažadai – štai kas mums svarbu. O naujosios Seimo kadencijos nariams linkime tik sėkmės, politinio susiklausymo. Juk kokie įstatymai, toks ir gyvenimas... O problemų Lietuvoje – daugybė. Beveik milijonas paliko gimtinę, dirba svetur. Štai Šiaulių bulvaras pustuštis, viena kita parduotuvė, vienas kitas besišypsantis žmogus. Tad darbo būsimam Seimui – per akis.

Kamilė RUŽINSKAITĖ, būsima studentė:

– Seimo narius aš rinksiu pirmą kartą. Tad lig šiol lyg ir nesusimąsčiau, kokiomis būdo savybėmis jie turi pasižymėti, kokius mokslus turi būti baigę. Tačiau visi politikai privalo būti išsilavinę ir gudrūs, draugiški ir paprasti. Jie turi rasti laiko žmogui, dirbti dieną naktį.

Aš jauna ir man gyventi – gera. Tačiau matau, kaip vargsta didžioji dauguma vyresnio amžiaus žmonių. Todėl Seimo nariai privalo parengti tokius įstatymus, kurie palengvintų senoliams gyvenimą. O kad jų gyvenimas būtų sotesnis, pinigų valstybės biudžete atsirastų daugiau, reikėtų tokių įstatymų, kurie jaunam, versliam, kuriančiam žmogui atrištų rankas, užaugintų sparnus, nežlugdytų.

Eimantas ŠĖGŽDA, sporto treneris:

– Lietuvoje tikrai ne viskas gerai, vadinas – Seimo nariams įstatymus reikia tobulinti ir keisti. Ką keisti? Gal būsimi Seimo nariai turėtų būti akylesni ir įžvalgesni. Jei jiems gerai, tai tikrai ne visiems gerai. Kodėl Lietuvoje tiek daug žmonių su ištiesta ranka? Kodėl tiek daug palieka gimtinę? Kodėl tiek daug paniurusių, viltį praradusių žmonių? Seimo narys turėtų vadovautis taisykle: žmogaus bėda, mano bėda.

Į Seimą turėtų patekti tik išsilavinę, kultūringi žmonės. Aš norėčiau ten matyti kuo daugiau jaunimo. O mano apsisprendimą nulems originalus kandidatų požiūris į jauną žmogų ir politikų reklama.

Dalia, buvusi dėstytoja:

– Laukiu rinkimų. Viliuosi geresnio, brandesnio Seimo. Seime reikėtų kuo daugiau profesionalų: ekonomistų, teisininkų, politikos mokslus baigusių žmonių. Norėčiau, kad jų sprendimai būtų ne tik praktiški, bet turėtų ir idėjinį turinį, žmonėms keltų ūpą, teiktų vilties. O patys Seimo nariai, kad ir kokiai partijai priklausytų, nestokotų sąžiningumo, savigarbos, dirbtų nuosekliai.

Aš žinau už ką balsuosiu. Esu apsisprendusi. Aš tikiu atgimstančia šalimi ir linkiu būsimiems Seimo nariams sėkmės.

2016 m. LVŽS sąskrydis Naisiuose

Lietuvos žmonių pasitikėjimas Valstiečių ir žaliųjų sąjunga kyla nuosekliai. Ir toliau tikimės Jūsų palaikymo.

14,4 %

- Socialdemokratų partija
- Valstiečių ir žaliųjų sąjunga
- Tėvynės sąjunga
- Tvarka ir teisingumas
- Darbo partija
- Liberalų sąjūdis

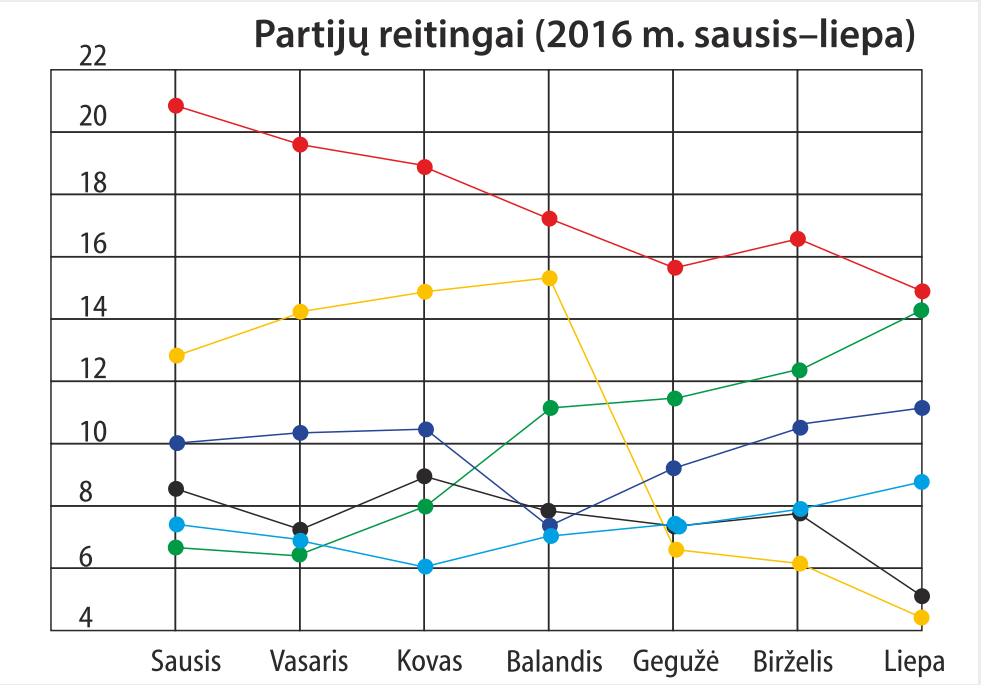

Mielieji šiauliečiai,

LR Seimo rinkimai – labai atsakingas momentas. Nuo Jūsų apsisprendimo priklausys, kokie žmonės ir kokios partijos Jums atstovaus ateinančius ketverius metus.

Kviečiame – būkite aktyvūs, dalyvaukite rinkimuose. Tai turi tapti kiekvieno piliečio pareiga, kad vėliau iš išrinktųjų Seimo narių galėtumėte reikalauti atsakomybės ir atskaitomybės. Balsuodami už partijos sąrašą, nepamirškite reitinguoti (galite pažymėti nuo vieno iki penkių kandidatų numerių), taip suteikdami didžiulę galimybę Jums patinkančiam kandidatui tapti Seimo nariu. Kiekvienas reitingo balsas labai svarbus, nes pagal reitingavimo balsus bus naujai sudaromas porinkiminis partijos sąrašas, surašant visus kandidatus pagal gautus reitingavimo balsus.

Dalyvauti rinkimuose būtina, pasirinkite – geriausius!

LIETUVOS VALSTIEČIŲ IR ŽALIŲJŲ SĄJUNGA

KONTAKTAI:
Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjunga
Pamėnkalnio g. 26, LT-01114 Vilnius
Tel. 8 5 2120821, 8 606 85573
El. p. info@lvzs
www.lvzs.lt

Nuotraukos iš LVŽS ir kandidatų į LR Seimą asmeninių archyvų.
Politinė reklama. Bus apmokėta iš LVŽS rinkimų sąskaitos. Tiražas 50 000 egz. Spausdino „Lietuvos ryto spaustuvė“